

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Cotorobai Marin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2015, în cauza penală privindu-l pe

COTOROBAI Marin Nicolae, *născut la 24 mai 1988, originar și domiciliat în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrîn nr. 25, ap. 116.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.05.2013 – 23.12.2014;

Instanța de apel: 30.01.2015– 10.03.2015;

Instanța de recurs: 25.06.2015 –05.08.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 23 decembrie 2014, Cotorobai M. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27,186 alin. (4) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat, *în fapt*, că Cotorobai M., avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, la 28 martie 2013, în jurul orei 19.00 aflîndu-se în or. Chișinău, bd. Negruzzi 2/4, împreună cu o altă persoană nestabilă de organul de urmărire penală, în mod deschis, prin spargerea geamului, a pătruns în automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î CNG 801, de unde a sustras 11 (unsprezece) laptopuri de model „ASUS X501”, la preț de 5950 pentru unitate, ce aparțineau SRL „Pro-Tomval”.

Tot atunci, Cotorobai M. a îmbarcat 8 laptopuri în microbuzul de model „Mercedes 216” cu n/î KBE 902, care se afla în imediata apropiere și la volanul căruia se afla o persoană nestabilă de organul de urmărire penală, conștientizînd că în timpul sustragerii, a fost observat de către șoferul automobilului „Dacia Logan”, Titomir R., nu a reușit să îmbarce încă 3 laptopuri, lăsîndu-le lîngă automobilul „Dacia Logan” și părăsind locul infracțiunii împreună cu persoana nestabilă de organul de urmărire penală. Ca rezultat al acestor acțiuni, Cotorobai M. a cauzat proprietarului SRL „Pro-Tomval” pagubă

materială în proporții mari, în cuantum de 65450 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *de drept*, faptele inculpatului Cotorobai M. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27,186 alin. (4) Cod penal, *tentativa de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, în proporții mari*.

Prin actul de sesizarea a instanței, Cotorobai M. a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27,187 alin. (4) Cod penal, *tentativă de jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare, în proporții mari*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către avocatul Medeleanu G., care acționând în interesele inculpatului a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cotorobai M. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) Cod penal la o pedeapsă sub formă de amendă în limita minimă prevăzută de sancțiunea normei specificate.

Partea apărării consideră calificarea acțiunilor lui Cotorobai M., drept una greșită precum și pedeapsa stabilită, una prea aspră, or de către ultimul a fost comisă infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) Cod penal, iar calificarea stabilită de instanța de fond și anume tentativă de furt în proporții mari, este ilegală și neîntemeiată, neavând nici un suport probator.

Astfel, s-a specificat că din materialele cauzei penale date rezultă că au fost sustrate doar 8 laptopuri, iar 3 au rămas în automobilul de model „Dacia Logan”, ceea ce se confirmă prin declarațiile inculpatului date la organul de urmărire penală, a reprezentantului părții vătămate Titomir R. și a martorului Lișinschi D.

Or, partea apărării a opinat că inculpatul a sustras doar 8 laptopuri, neavând intenția de a le sustrage și pe celelalte, din aceste considerente nu poate fi reținută în sarcina lui tentativa de furt, incriminată de instanța de fond.

Subsidiar, apărătorul inculpatului a mai indicat că pedeapsa sub formă de închisoare este una prea aspră pentru fapta săvârșită și circumstanțele reale ale cauzei, în particular avându-se în vedere că inculpatul a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunii, a restituit toate bunurile sustrate, partea vătămată neavând alte pretenții materiale sau de alt ordin față de inculpat, fiind la prima abatere de agest gen, anterior nejudecat, fiind căsătorit, având la întreținere un copil minor, astfel corectarea și reeducarea ultimului este posibilă și prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Medeleanu G. în interesele inculpatului Cotorobai M., cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate instanța de apel a menționat că instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei,

concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului și făcând o încadrare justă a acțiunilor acestuia în baza art. 27,186 alin. (4) Cod penal.

Astfel, cu toate că inculpatul nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, dar recunoaște săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, culpabilitatea acestuia în baza art. 27,186 alin. (4) Cod penal se dovedește integral din sistemul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele.

De asemenea, instanța de apel a menționat că poziția apărării este combătută și de declarațiile reprezentantului părții vătămate Titomir R., care a menționat că în luna martie 2013, activa la SRL „Pro Tomval” în calitate de manager de vânzări. La 28.03.2013 pe la orele 18:00, se afla în incinta magazinului „Grand Hall” a auzit alarma și a ieșit în fața magazinului. I s-a părut suspect automobilul de model „Mercedes” ce se afla lângă automobilul „Dacia”. A început să se apropie de microbuzul „Mercedes”, nu a observat careva persoane în microbuz, acesta s-a pornit din loc, el la acel moment a memorat numerele. S-a apropiat de propria mașină de serviciu „Dacia Logan” și a observat că geamul din dreapta era spart, astfel s-a întors în „Grand Hall”, anunțând directorul și un vânzător consultant fiind chemat 902. În automobilul „Dacia” erau 11 notebook-uri de model „Asus”, dintre care erau dispărute 8, iar 3 calculatoare au rămas lângă automobil.

Astfel, argumentele invocate de către inculpat și apărătorul său precum că acesta a avut intenția de a sustrage doar 8 laptopuri și nu 11, instanța de apel le-a apreciat critic, or, din analiza probelor sus-menționate s-a conturat concluzia că inculpatul avea scopul de a sustrage toate laptopurile care se aflau în automobil.

Verificând legalitatea pedepși stabilite în privința inculpatului de către prima instanță și în raport cu alegațiile apelantului, instanța de apel a reținut că aceasta a fost stabilită în conformitate cu art. 75 Cod penal și s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, de gradul de pericol social al infracțiunii comise, de circumstanțele cauzei. Astfel, la materialele cauzei conform prevederilor art. 76 Cod penal, circumstanțe ce atenuază răspunderea penală a inculpatului nu au fost stabilite și conform vederilor art. 77 Cod penal, circumstanțe ce agravează vina inculpatului, de asemenea, nu au fost stabilite.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată în cauză de către instanța de apel, avocatul Medeleanu R. acționând în numele inculpatului Cotorobai M. a contest-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În esență, recurentul invocă că calificarea acțiunilor reținută în sarcina inculpatului este una greșită, iar pedeapsa aplicată este prea aspră.

Partea apărării susține că inculpatul este culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, întrucât ultimul a sustras pe ascuns din automobilul părții vătămate doare 8 notebook-uri, ceea ce se confirmă atât din declarațiile inculpatului, cât și a părții vătămate și a martorului Lișinschi D.

La caz, recurentul a specificat că nu este incidentă tentativa de infracțiune, întrucât inculpatul nu a întreprins careva acțiuni pentru a sustrage și celelalte trei notebook-uri.

Subsidiar, apărătorul a specificat că pedeapsa sub formă de închisoare stabilită în privința lui Cotorobai M. este una prea aspră, întrucât acesta a recunoscut parțial vina, a restituit toate bunurile sustrase, iar partea vătămată alte pretenții nu are, este la prima sa abatere penală, are la întreținere un copil minor, astfel corectarea lui poate fi realizată și prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

În drept, titularul recursului își întemeiază cererea pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către apărătorul inculpatului, menționând că recurentul se referă la starea de fapt a cauzei, ceea ce nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele ierarhic inferioare și nu poate constitui temei de declarare a recursului ordinar.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului, se constată că recurentul invocă drept temei de declarare a acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, și anume, menționând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, a fost aplicată pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

În continuare, instanța de recurs înainte de a se expune punctat asupra criticilor invocate de recurent, specifică că motivarea hotărârii este un proces de analiza și sinteza a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, de altfel ca și cea de fond, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 27,186 alin. (4) Cod penal.

La caz, contrar celor invocate de recurent precum că instanța de apel a admis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, se

remarcă că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de apărătorul inculpatului, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără careva modificări.

La fel, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungînd la concluzia corectă că sentința atacată urmează a fi menținută, din considerentele expuse pe larg în pct. 5 al prezentei decizii.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recursul ordinar declarat, Colegiul penal amintește că chestiunea privind individualizarea pedepsei se cuprinde în temeiul prescris de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Astfel, recurentul nu este de acord cu quantumul pedepsei stabilite în privința inculpatului de instanța de fond, care ulterior a fost menținută și de instanța de apel, de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, solicitînd stabilirea unei pedepse mai blînde.

Verificînd materialele cauzei în acest aspect, Colegiul penal reiterează că pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea acestuia, cît și din partea altor persoane. Or, ca măsură de constrîngere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului Cotorobai M., a fost individualizată în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare.

Prin urmare, la stabilirea quantumului pedepsei și modalității de executare a acesteia, în privința lui Cotorobai M., instanța de recurs apreciază că Colegiul penal al Curții de Apel a ținut seama de prevederile art. 75 Cod penal și de limitele prevăzute de sancțiunea art. 27,186 alin. (4) Cod penal.

Cu referire la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel la judecarea cauzei privindu-l pe Cotorobai M., eronat a reținut în sarcina lui calificarea juridică în baza art. 27,186 alin. (4) Cod penal, întrucît dînsul se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, deoarece a sustras pe ascuns din automobilul părții vătămate doar 8 notebook-uri, ceea ce se confirmă atît din declarațiile inculpatului, cît și a părții vătămate și a martorului Lișinschi D.

Aceste critici ale recurentului se circumscriu erorii prevăzute de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care, de altfel, a fost invocată de recurent și la etapa judecării apelului și potrivit căreia hotărîrea instanței de apel este pasibilă atacării cu recurs atunci cînd se constată că faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Sub acest aspect, reieșind din sensul legislației în vigoare, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial, iar instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Însă, pentru o atare concluzie, trebuie să se țină seamă de fapta săvîrșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă faptei i s-a dat o încadrare juridică în baza altei norme penale, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În cauza deferită spre judecare, acest temei nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

Așadar, instanța de recurs apreciază drept corectă soluția privind încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 27,186 alin. (4) Cod penal și expune următoarele argumente în susținerea acestei statuări.

Din materialele cauzei se constată că, potrivit declarațiilor date de însuși inculpat la etapa urmăririi penale, fiind audiat în calitate de bănuț, acesta a relatat că: „ ... *După aceasta am scos toate cutiile din automobilul dat și le-am pus pe asfalt, după ce cîte patru le-am aruncat în microbusul său.*” (f.d. 65-66)

După care, potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 28 martie 2013, în foto-tabelul nr. 2, se vede cum trei cutii în care se află notebook-urile de model „ASUS X501”, la preț de 5950 pentru unitate, ce aparțineau SRL „Pro-Tomval” și care erau jos lîngă mașina de model „Dacia Logan” cu n/î CNG 801. (f.d. 7)

Potrivit art. 27 Cod penal se consideră tentativă de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvîrșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

Astfel, în cauza deferită judecării, în mod argumentat s-a concluzionat asupra incriminării prevederilor art. 27 Cod penal, or făptuitorul prin actele de executare, a atentat la obiecte concrete și a creat un pericol real de a-i cauza proprietarului bunurilor un prejudiciu în proporții mari.

În speță, inculpatul a întreprins toate acțiunile necesare din punctul său de vedere pentru sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, și anume: a spart geamul și a pătruns în automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î CNG 801, de unde a scos 11 (unsprezece) laptopuri de model „ASUS X501”, la preț de 5950 pentru unitate, ce aparțineau SRL „Pro-Tomval”. Tot atunci, Cotorobai M. a îmbarcat 8 laptopuri în microbuzul de model „Mercedes 216” cu n/î KBE 902, care se afla în imediata apropiere

de mașina de unde ultimul le sustrăgea, dar conștientizând că în timpul sustragerii, a fost observat de către șoferul automobilului „Dacia Logan”, Titomir R., nu a reușit să îmbarce încă 3 laptopuri, lăsându-le lângă automobilul „Dacia Logan” și părăsind locul infracțiunii împreună cu persoana nestabilă de organul de urmărire penală.

Așadar, faptul că nu au survenit consecințele caracteristice infracțiunii de furt în proporții mari, în vederea realizării cărora a acționat Cotorobai M. se datorează unor circumstanțe independente de voința acestuia, iar acțiunile lui întrunesc indubitabil elementele unei tentative consumate.

Pe cale de consecință, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară privitor la vinovăția inculpatului sunt corecte și corespund materialului probator.

În virtutea considerentelor expuse supra, constatînd că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința lui Cotorobai M., nefiind identificată de instanța de recurs prezența vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de către apărătorul Medeleanu R. în numele inculpatului în cererea de recurs ordinar deferit spre examinare.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Cotorobai Marin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2015, în cauza penală privindu-l pe Cotorobai Marin Anatolie, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 26 august 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru